

O, həm qardaş idi, həm də dost və ata!

Qələbənin qazanılmasında şücaət göstərən şəhid Oktay Əhməd oğlu Səfərov 1993-cü il mayın 15-də Saatlı rayonunun Qaralar kəndində dünyaya göz açıb. Oktay 2011-2013-cü illərdə Azərbaycan Silahlı Qüvvələrinin sıralarında müddətli həqiqi hərbi xidmətdə olub. Vətən müharibəsinə Xocavəndin azadlığı uğrunda gedən döyüşlərə qatılıb.

Azərbaycanın ərazi bütövlüyünün təmin edilməsi uğrunda döyüş əməliyyatlarına qatılan və hərbi hissə qarşısında qoyulmuş tapşırıqların icrası zamanı vəzifə borcunu şərəflə yerinə yetirdiyi üçün Prezident İlham Əliyevin sərəncamlarına əsasən Oktay Səfərov ölümündən sonra 3-cü dərəcəli "Vətənə xidmətə görə" ordeni, "Vətən uğrunda", "Xocavəndin azad olmasına görə" medalları ilə təltif edilib.

"Qardaşım tək mənə qardaş olmayıb. Məndən bir yaş balaca idi. O, mənə dost, sirdaş olub", - deyərək şəhidin bacısı Günel Rəsulova qardaşı Oktay barədə danışır. O, bildirir ki, həm müharibədən qabaq, həm də döyüşlər vaxtı hər zaman qardaşıyla əlaqə saxlayıb: "Oktay sanki mələk idi, gəlirdi bu dünyaya və getdi. O ailəmizi necə sevirdisə, Vətəni də elə sevirirdi. Məncə, o bizi belə kimsəsiz qoyub getmək istəməzdi. Mən sağlığında da onunla fəxr edirdim, indi də fəxr edirəm. Vətən sağ olsun. Amma kaş o da sağ olaydı. Hər birimizin dayağı idi. Arzumuz odur ki, onun xatirəsi daim yaşasın. Hamı onu tanıсын".

Günel qardaşı üçün həmin ildə nişan

hazırlıqlarına başladıklarını da diqqətə çatdırır: "Sevdiyi qız var idi. 6 il idi ki, bir-birlərini sevirtilər. Pandemiya yayıldığına görə nişanını təxirə salmışdıq. Hər

dəfə nişan məsələsi gündəmə nəşə problemlər çıxırdı. Sonuncu dəfə Türkiyədən qayıdanda sevdiyi qızın anası rəhmətə getdi. Elə bir ağır durumdan sevdiyini çıxardı. Həmin qızın atası da rəhmətə getmişdi. O da bizim ailəmizin bir üzvüdür. Hər gün bir-birimizlə maraqlanmışıq. Doğma bacım kimidir. Qardaşım ailə qurardı, çox xoşbəxt olardı. Mənim övladlarıma elə bir dayı idi ki, təsəvvür edə bilmirəm ki, onun öz uşaqları olsaydı, o

necə bir ata olardı.

Mən ailə quranda qardaşımın 20 yaşı var idi. O həm də mənə atalıq etdi, 2 il işləyib bütün cəhizlərimi aldı. Onun mənə etdiklərini, çox təəssüf ki, qaytara bilmədim. Tovuz hadisələrində, Aprel döyüşlərində şəhid olanların hamısına bir-bir ağlamışdım. Sanki mən də bunu yaşayaçaqmışam kimi. Allaha yalvarırdım ki, bizə bunu yaşatmasın. Amma indi necə dözürlük anlaya bilmirəm. Yəqin ki, həyatda ailəmizə görə ayaqda dururuq".

Şəhidin anası Zülfiyə Səfərova bildirir ki, övladı Zəngilan, Qubadlı, Füzuli, Xocavənd istiqamətlərində döyüşlərdə iştirak edib: "Baş atıcı kimi ön cəbhədə olub. Sonuncu zəngimiz noyabrın 2-nə təsadüf etdi. Ona kimi hər gün demək olar ki, danışırıdım. Çətinlikləri barədə söz açmadı. Bir sonuncu zəngdə bizə dedi ki, döyüşə girdik, yaralananlar oldu. Ayın 2-dən 18-nə kimi məlumat ala bilmədik. Oktay noyabrın 3-də şəhid olubmuş. Elə uşaq idi ki, heç cür məni xəbərsiz qoymazdı.

Artıq ayın 11-dən mən narahat oldum. Hər yerdə onu axtardım. Noyabrın 18-də nəşini Füzuli rayon Diagnostika Mərkəzində tapdıq. Ayın 19-da kənddə dəfn etdik. Oktay çox mehriban, qayğıkeş, ağıllı bir balaydı. Savadlı idi, ancaq ali məktəbə daxil olmaq ona qismət olmadı. Hərbi xidmətə getdi. Əsgərlikdən gəlməyinə 4

ay qalmış atası qəzaya düşdü. Yaddaşını itdi. Bütün ailənin yükü onun çiyinlərinə düşdü, ona görə təhsil ala bilmədi. 1 il yol idarəsində işlədi, sonra Bakıda tikintidə, 3 il də Türkiyədə yaşayıb işlədi. 2019-cu ilin dekabrında evləndirmək məqsədilə gətirdim. Onun nişan hazırlıqlarının hamısını etmişdik. Oğlumun da, bizim də arzularımız yarımçıq qaldı".

Qorxu duymadan, ürəklərində böyük Vətən sevgisi ilə qəhrəmancasına döyüşüb şəhid olan Oktay kimi bütün şəhidlərimiz sübut etdilər ki, bu xalqın qəhrəmanları yüzlərlə, minlərlədir. Onların ömür yolu gənclərimizə nümunədir.

**M.MÜŞFİQ
XQ**

